

A.P.ČEHOV

GALEB

STEFAN KULINOVIC

II čin

TREPLJEV (dolazi gologlav, s puškom i ustreljenim galebom): Jeste li sami?

NINA: Sama sam.

Trepljev joj spušta pred noge galeba.

NINA: Šta to znači?

TREPLJEV: Učinio sam danas podlost - ubio sam ovog galeba. Mećem ga pred vaše noge.

NINA: Šta vam je? (Diže galeba i gleda ga.)

TREPLJEV (posle pauze): Uskoro ću na isti način ubiti samog sebe.

NINA: Ja ne mogu da vas poznam.

TREPLJEV: Da, odonda otkad ja nisam u stanju da poznam vas. Vi ste se promenili prema meni, vaš pogled je hladan, moje prisustvo vam smeta.

NINA: U poslednje vreme postali ste razdražljivi, govorite nekako nerazumljivo, nekakvim simbolima. I ovaj galeb je takođe sigurno neki simbol, ali, oprostite, ja ga ne razumem. (Spušta galeba na klupu.) Ja sam suviše prosta da bih vas mogla razumeti.

IV čin

TREPLJEV (sprema se da piše; letimice čita ono što je već napisano): Ja sam tako mnogo govorio o novim formama, a sad osećam da i sam malo pomalo padam u šablon. (Čita) „Plakat na ogradi glasi... Bledo lice, oivičeno tamnom kosom...” Glasi, oivičeno... To je glupo. (Precrtava) Počeću od trenutka kad je junaka probudio pljusak, a sve ostalo napolje. Opis mesečine dug je i prefinjen. Trigorin ima veštine, on se izradio, lako je njemu. Kod njega na brani blešti grlič razbijene boce i crni se senka vodeničkog točka - i mesečna noć je gotova, a kod mene - i blaga svetlost, i lako treperenje zvezda i daleki zvuci klavira koji se tope u mimom mirisnom vazduhu... To se ne može izdržati. (Pauza) Da, ja sve više dolazim do uverenja da nije reč o starim ili novim reformama, nego da čovek treba da piše ne misleći ni na kakve forme, da piše zato što mu reči slobodno teku iz duše. (Neko kuca na prozor pored stola.) Ko je to? (Gleda kroz prozor.) Ništa se ne vidi... (Otvora staklena vrata i gleda u baštu.) Neko je potrčao niz stepenice. (Vikne) Ko je tu? (Izlazi; čuje se kako brzo ide preko terase; za pola minuta se vraća s Ninom Zarečnom.) Nina! Nina! (Nina mu spušta glavu na grudi i prigušeno jeca. Dirnut) Nina, Nina! To ste vi... vi... Kao da sam predosećao, celoga dana mi je bilo tako teško na srcu. (Skida joj šešir i ogrtač.) O, dobra moja, draga moja, ona je došla! Nećemo plakati, nećemo!

NINA: Ovde nekog ima.

TREPLJEV: Nema nikog.

NINA: Zatvorite vrata, može neko da uđe.

TREPLJEV: Niko neće ući.

NINA: Ja znam. Irina Nikolajevna je ovde. Zaključajte vrata...

TREPLJEV (zaključava vrata s desne strane, prilazi vratima s leve): Ovde nema ključa. Staviću tu fotelju. (Stavlja fotelju pred vrata.) Ne bojte se, niko neće ući.

NINA (gleda ga pažljivo u lice): Dajte da vas pogledam. (Okreće se) Ovde je toplo, lepo... Nekad je tu bio salon. Jesam li se jako promenila?

TREPLJEV: Da... Smršali ste i oči su vam došle velike. Nina, zaista je čudno što vas vidim. Zašto me niste puštali da dođem k vama? Zašto dosad niste došli? Ja znam da ste ovde već skoro nedelju dana... Ja sam svakog dana odlazio k vama po nekoliko puta, stajao ispod vašeg prozora kao prosjak.

NINA: Bojala sam se da me vi mrzite. Svake noći sanjam kako me gledate i ne možete da me poznate. Kad biste znali! Od prvog dana posle dolaska stalno sam lutala ovuda... pored jezera. Pored vaše kuće sam bila mnogo puta i nisam se mogla rešiti da uđem. Hajde da sednemo. (Sedaju) Hajde da sednemo i da razgovaramo. Ovde je lepo, toplo, intimno... Čujete li vetar? Kod Turgenjeva ima jedno mesto: „Blago onome ko u takvu noć sedi u kući, ko ima svoj topli kutak.” Ja sam - galeb... Ne, to nije ono. (Trlja čelo) Šta sam počela?... Da... Turgenjev... „I neka pomogne bog svima beskućnicima i lutalicama...” Ništa... (Jeca.)

TREPLJEV: Nina, opet vi... Nina!

EKSPLIKACIJA KONCEPTA DIZAJNA SCENE ZA II I IV ČIN DRAME "GALEB" ANTONA PAVLOVIČA ČEHOVA

KONCEPT DIZAJNA KOSTIMA

KONSTANTIN TREPLJEV je umetnik čiji se unutrašnji raspad i fiksacija direktno manifestuju na njegovoj spoljašnjosti. U sva četiri čina, njegov kostim ostaje nepromenjen, svedočeći o njegovom zanemarivanju realnog sveta i opsesiji sopstvenim neuspesima. Kostim se sastoji od tamnog sakoa, izgužvane bele košulje i sivih pantalona. Odelo je pohabano, a jedan rukav je potpuno rašiven i nedostaje, što njega ne zanima. Na leđima su izvezeni delovi njegovih tekstova, jer mu manjka papira, čime njegov rad doslovno postaje njegov teret. Najsnažniji lajtmotiv njegovog kostima su medicinski zavoji (gaze) koji izviru iz njegovih rukava. Kako radnja odmiče, ovi zavoji su sve duži i sve ih je više, prelivajući se sa njega u prostor i elemente scenografije, što simbolizuje njegovu neizlečivu unutrašnju ranjivost.

NINA ZAREČNA predstavlja potpuni kontrast Konstantinovom mraku. U drugom činu, njena pojava je eterična; ona nosi lepršavu, belu haljinu sa minimalističkim cvetnim dezenom od laganih materijala, koja simbolizuje njenu nevinost, naivnost i slobodu – ona je sam galeb pre ranjavanja. Kako bi se vizuelno ispratio njen tragični razvoj i gubitak iluzija, u četvrtom činu ta ista bela haljina je iznošena, izbledela i uprljana blatom po rubovima od iscrpljujućih putovanja kroz pozorišta. Preko nje nosi teški, grubi muški kaput koji je vizuelno "guta", prikazujući težinu života, hladnoću i razočaranja koja je iskusila.

KONCEPT DIZAJNA PROSTORA

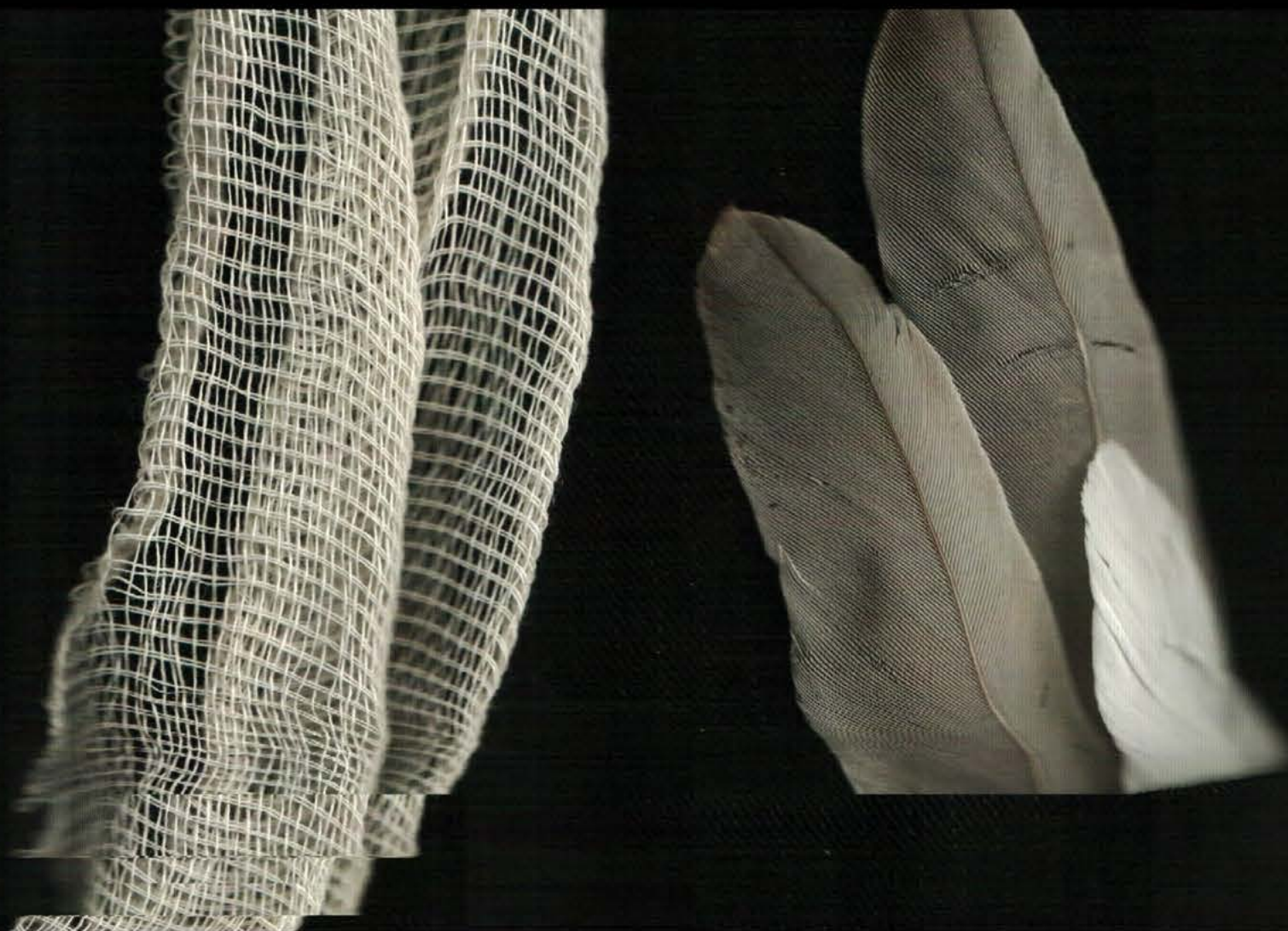
Vizuelni identitet prostora oslanja se na sirovu, ogoljenu estetiku i dekonstrukciju. Glavni scenski element jesu medicinske gaze. Neke od njih su tu oduvek – stopile su se sa arhitekturom scenskog prostora (stepenastim betonskim platformama i stepeništem) i preko njih raste mahovina, naglašavajući protok vremena, propadanje imanjanja i nadmoć prirode pred tvrdim betonom. Dinamiku prostora diktira radnik Jakov, koji postaje aktivni učesnik u razaranju scene. Ključni element ovog scenskog koncepta je da se sve promene odvijaju potpuno otvoreno, naočigled gledalaca. Ne postoji scenski mrak koji skriva promenu dekora; Jakov pred publikom cepa, razvlači i dodaje nove gaze, grubo menja arhitekturu prostora i time vizuelno dekonstruiše scenu onako kako se dekonstruišu i životi glavnih aktera.

U DRUGOM ČINU, radnja se odvija u eksterijeru. U srednjem planu scenskog prostora, unutar kaskadnog, stepenastog betonskog udubljenja koje podseća na ispražnjeni bazen, probija se prava trava. Trava se uporedo pojavljuje i na drugim delovima betonske pozornice, praveći kontrast sa tvrdim geometrijskim linijama i naglašavajući povratak prirode nad zapuštenim prostorom. To je tačan mizanscenski prostor gde Konstantin baca ubijenog galeba pred Ninine noge, prljajući travu krvlju. Gaze na početku ovog čina vise poluumotane, tek nagoveštavajući kaos koji sledi.

ČETVRTI ČIN predstavlja zatvoren, zagušljiv enterijer, smešten nekoliko godina kasnije. Scenska transformacija iz drugog u četvrti čin je vidljiva. Rupa u sredini pozornice, gde je u drugom činu rasla trava, sada je od strane Jakova grubo i na brzinu prekrivena daskama, kao da se želi sakriti prošlost i zatrpati sloboda. U prednjem planu odnosno levom kraju pozornice nalazi se Konstantinov radni prostor tj. Njegova soba. Prostoriju više ne grade čvrsti zidovi, već sirove, ogoljene mreže sa kojih visi na stotine zgužvanih papira i odbačenih rukopisa. Od neophodnih elemenata iz drame, u prostoru se nalazi Konstantinov masivni pišaći sto sa lampom kao i njegova stolica.

Važan deo koncepta je personalizacija scenografske rekvizite. Svaki lik poseduje sopstvenu stolicu koja karakteriše njegov status i ličnost. Prilikom svakog ulaska na scenu, likovi sami donose svoju stolicu, gradeći tako odnose u prostoru.

ZAVRŠNA SCENA predstave rešena je krajnje poetski. Scenski prostor je u ovom momentu skroz uništen. Svi scenografski elementi su razbacani po sceni gradeći sliku totalnog haosa. Konstantin ostavlja svoju stolicu samu u centru pozornice i polako odlazi u mrak. Nakon trenutka tišine, scenskim prostorom odjekuje pucanj. Umesto krvi, iznad njegove prazne stolice počinje polako da pada belo perje, stvarajući konačnu, potresnu sliku ugašenog života.

ISTRAŽIVANJE

Krila su
preteška
kada
nemaš gde
da sletiš.

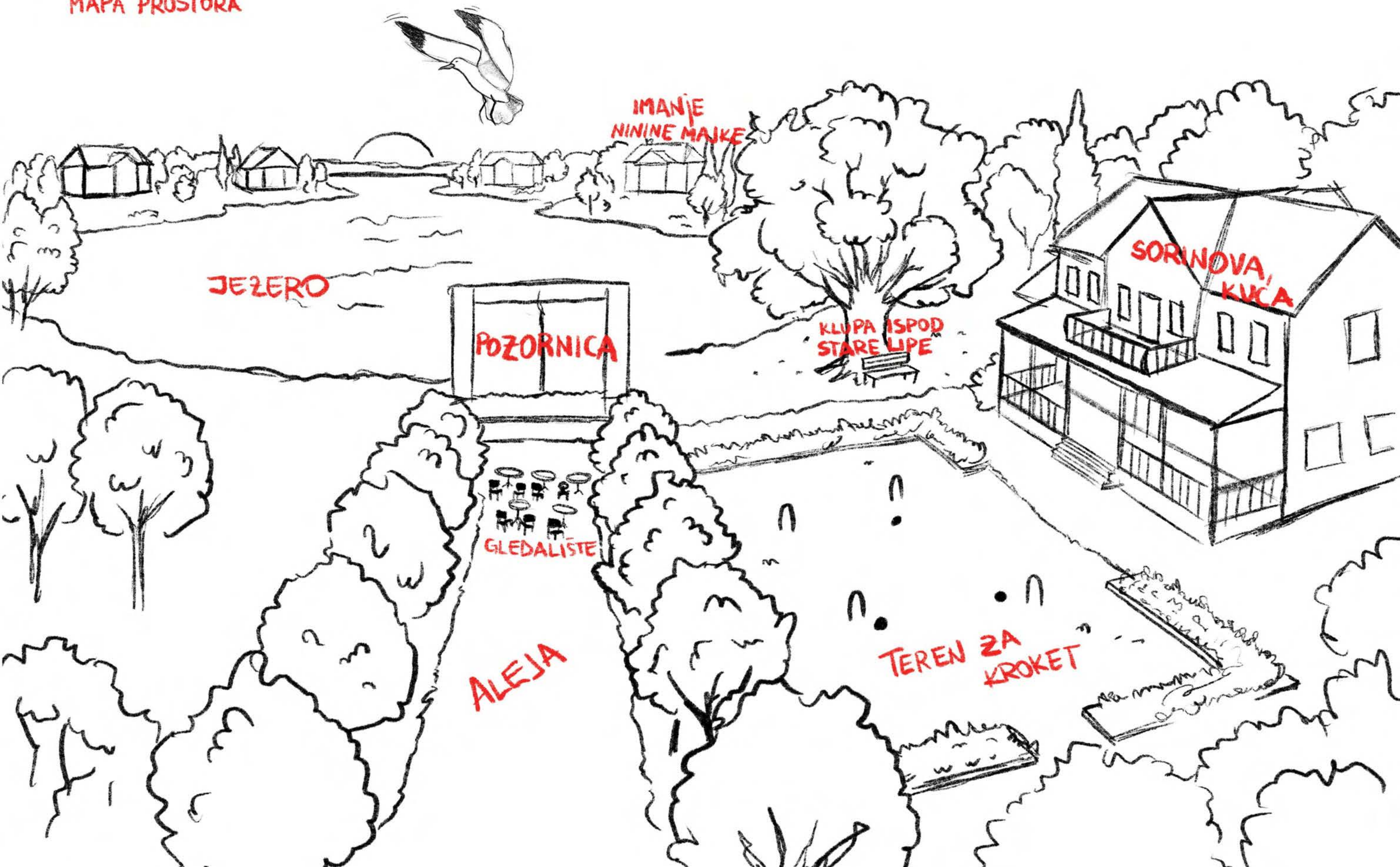
Nađi ono što voliš i
pusti da te ubije.

NINA

GALEB

MAPA PROSTORA

IMANJE
NININE MAJKE

JEZERO

POZORNICA

KLUPIŠTE
ISPOD
STARE LIPE

SORINOVA
KUĆA

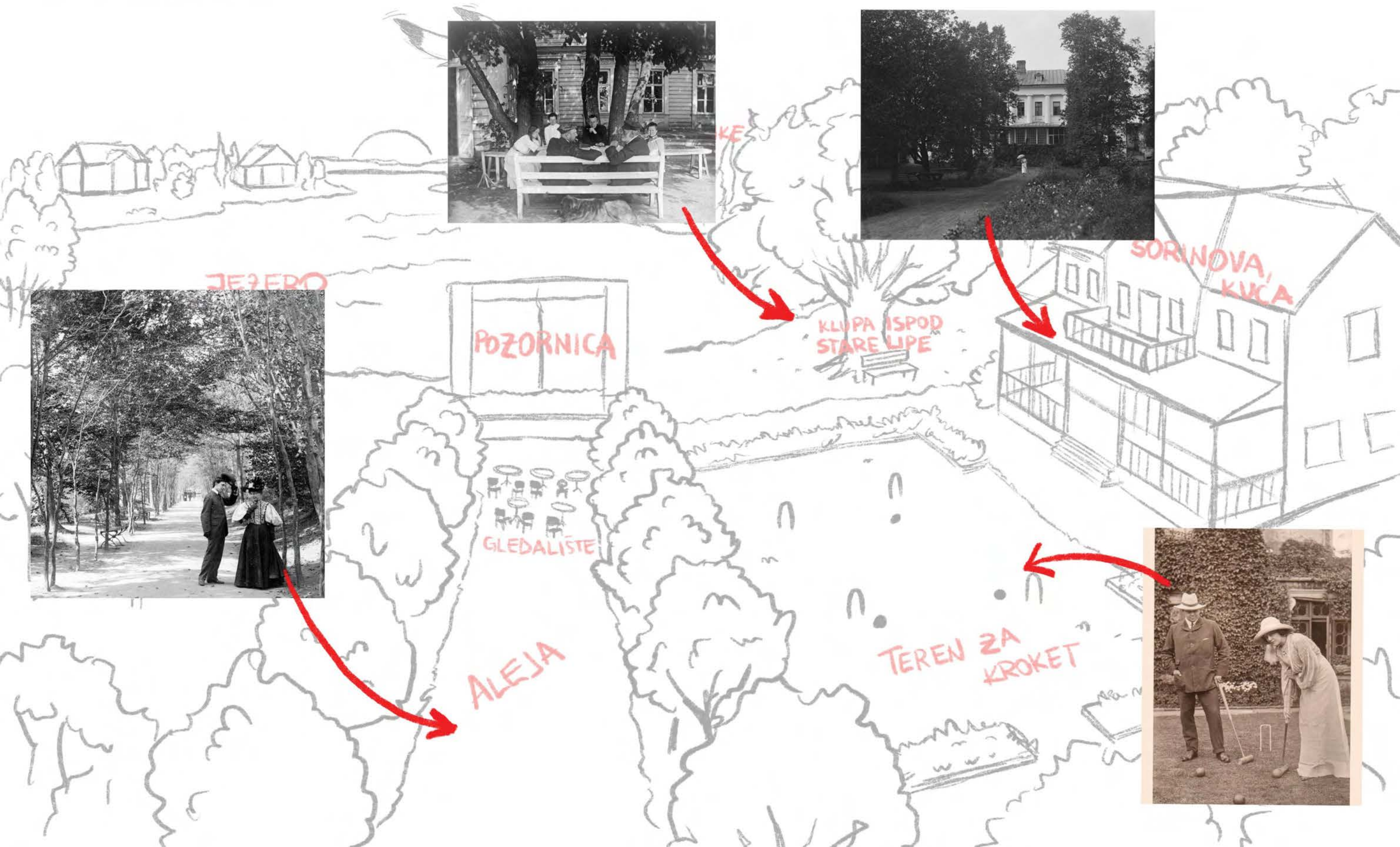
GLEDALIŠTE

ALEJA

TEREN ZA
KROKET

GALEB

MAPA PROSTORA

LEGENDA ODNOSA NA IMANJU

————— VEZA\BRAK

- - - - - KOMPLIKOVANO

————— RODBINSKI ODNOSI

SCENOGRAFIJA

PROIZVOD	CENA PO M2/KOM	KOL	UKUPNA CENA
STOLICA	1500	1	1500
STO	13000	1	13000
PAPIRI	5	20	100
MREŽA	700	6,25	4400
DASKE 3,10 x 25cm	1000	10	2500
SIRNA KRPA	200	100m	20000
MAHOVINA (dekorativna)	3200	2m2	6400
MERDEVINE	9800	1	9800
UKUPNO			46000

KOSTIM

PROIZVOD	CENA PO M2/KOM	KOL	UKUPNA CENA
SAKO	500	1	500
PANTALONE	450	1	450
KOŠULJA	900	1	900
CIPELE	2500	1	2500
TREGERI	400	1	400
DUGMAD	50	5	250
KONAC	80	1	80
KONAC ZA VEZ	120	1	120
PERJE	150	1	150
DUPLA IGLA	100	2	200
ZAVOJ	80	3	240
UKUPNO			5790

REKVIZITA

PREDMET	KOLICINA	CENA
GALEB	1	1500
MASTILO I PERO	1	300
PAPIRI	15	75
ZAVOJ	2	160
PUŠKA	1	12000
SVESKA	1	300
PIŠTOLJ	1	8000
UKUPNO		22335

FINANSIJSKI PLAN

VEŠTAČKA
MAHOVINA

DASKE

ARMATURNNA
MREŽA

MERDEVINE

VEŠTAČKA TRAVA

STOLICA

SIRNA KRPA

PISACI STO

PREGLED POTREBNIH MATERIJALA I OPREME

NINA

KOSTJA

ARKADINA

SORIN

DORN

MEDVEDENKO

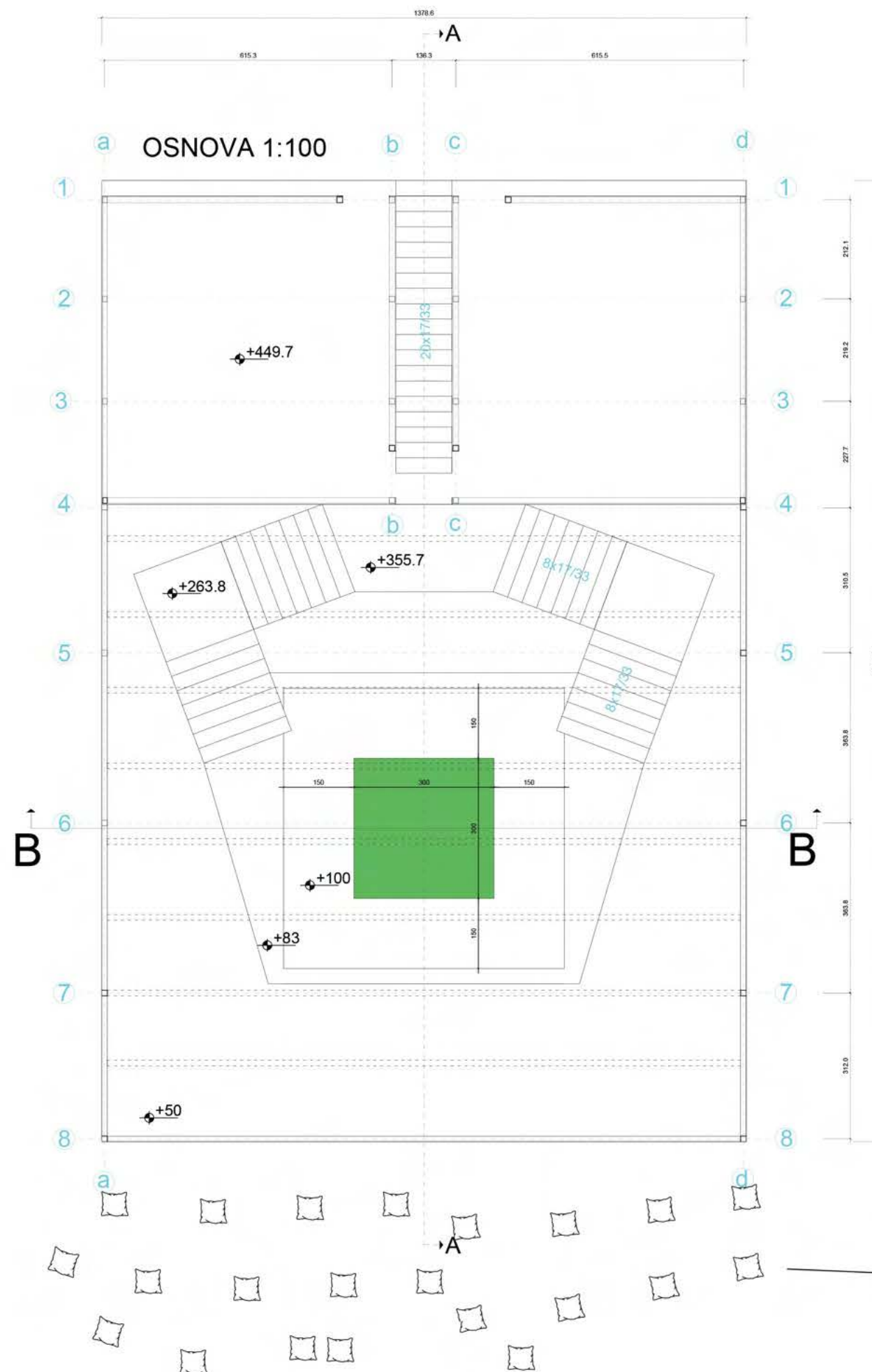

JAKOV

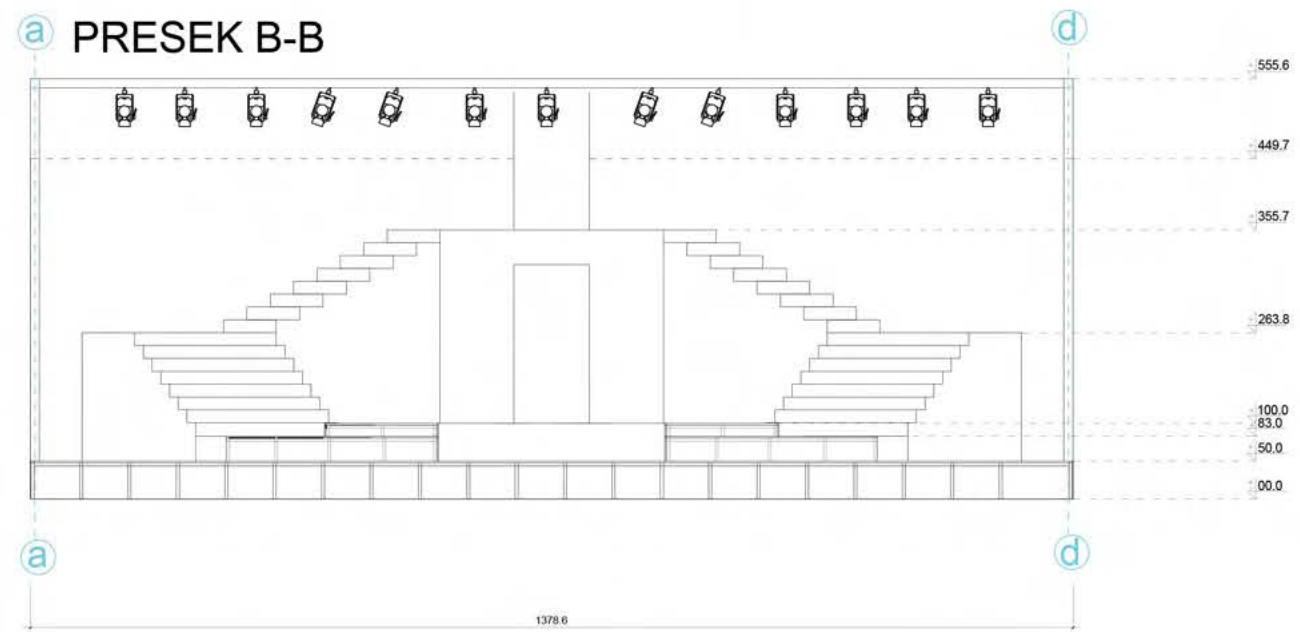
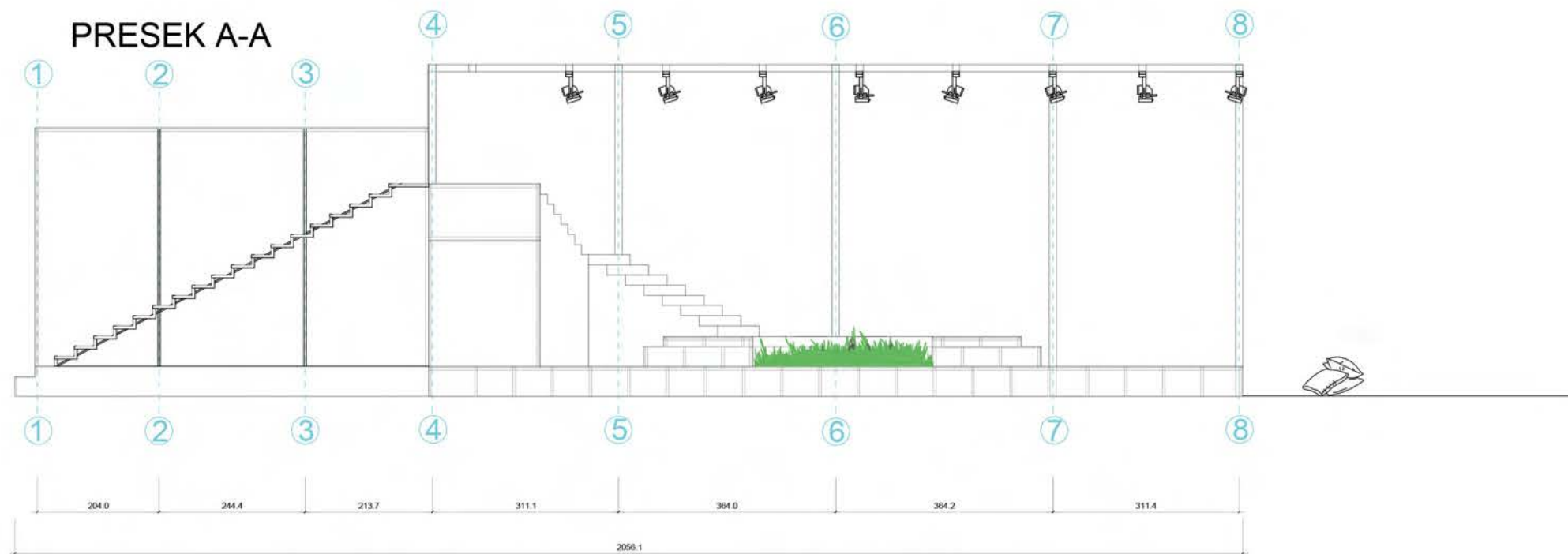

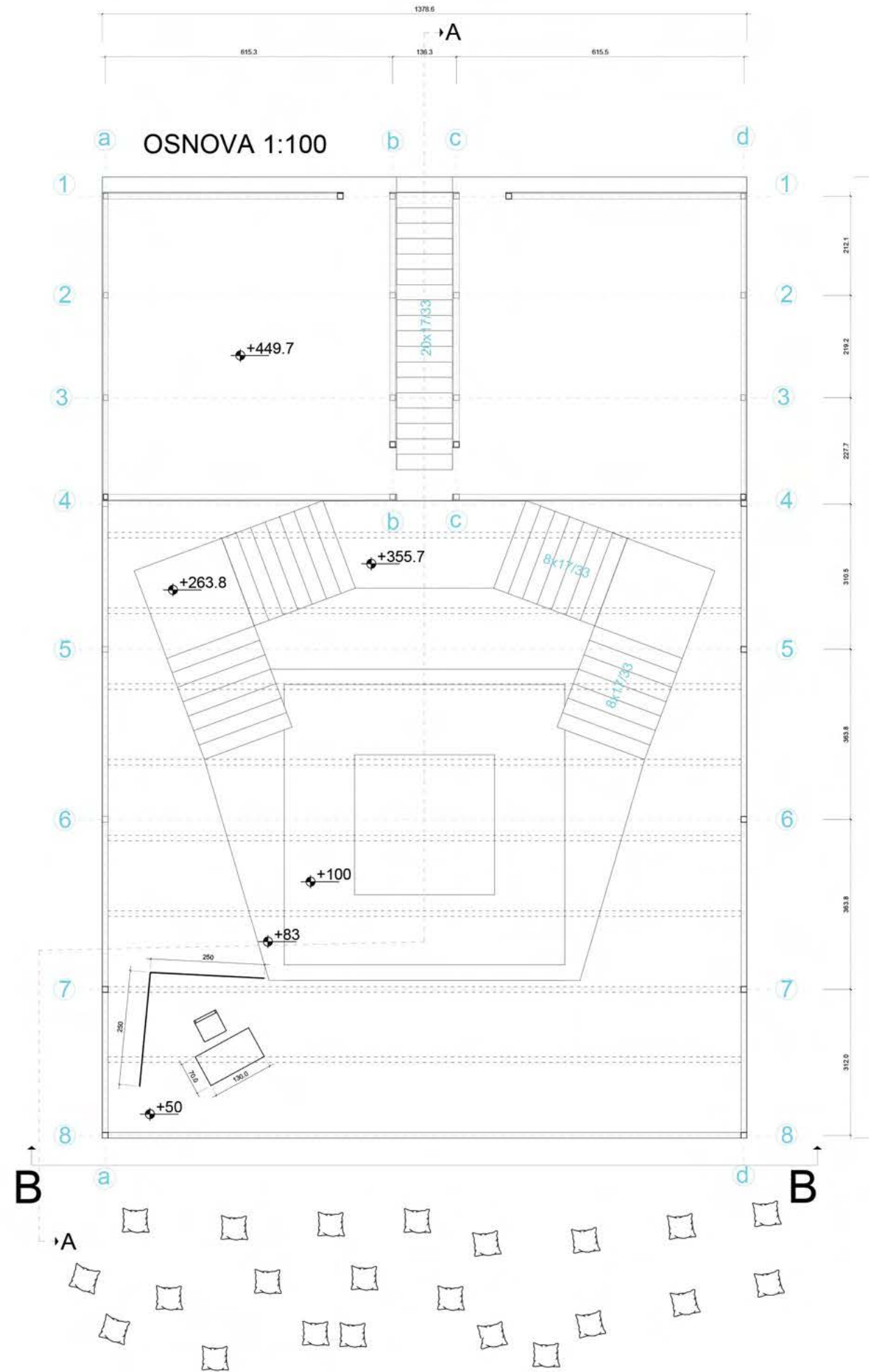
MAŠA

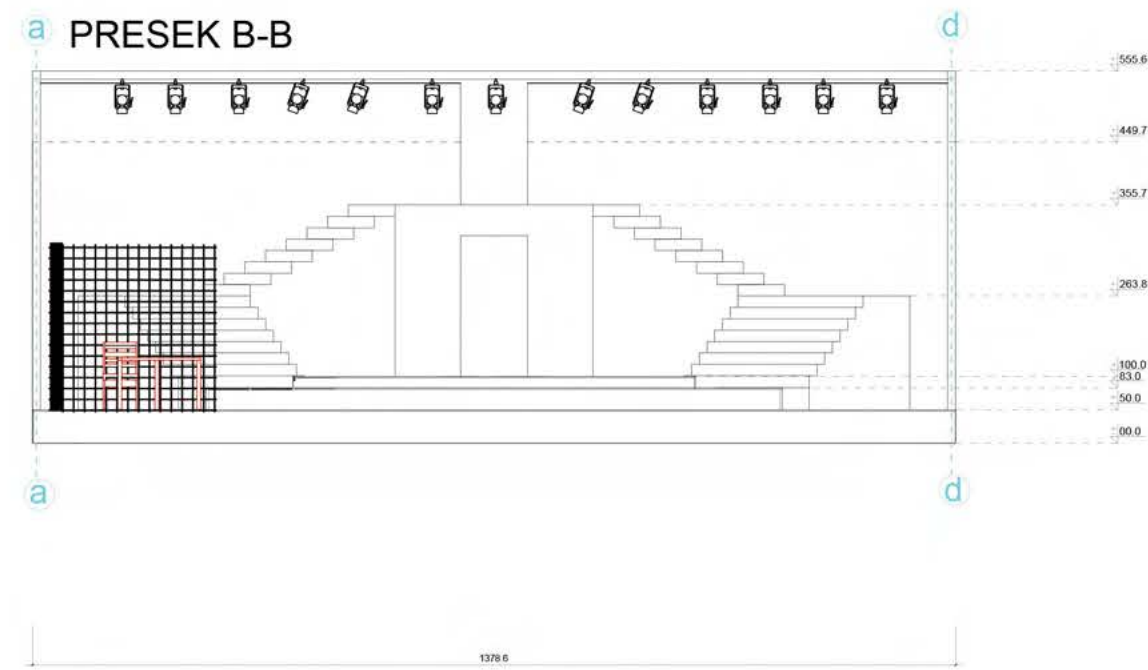
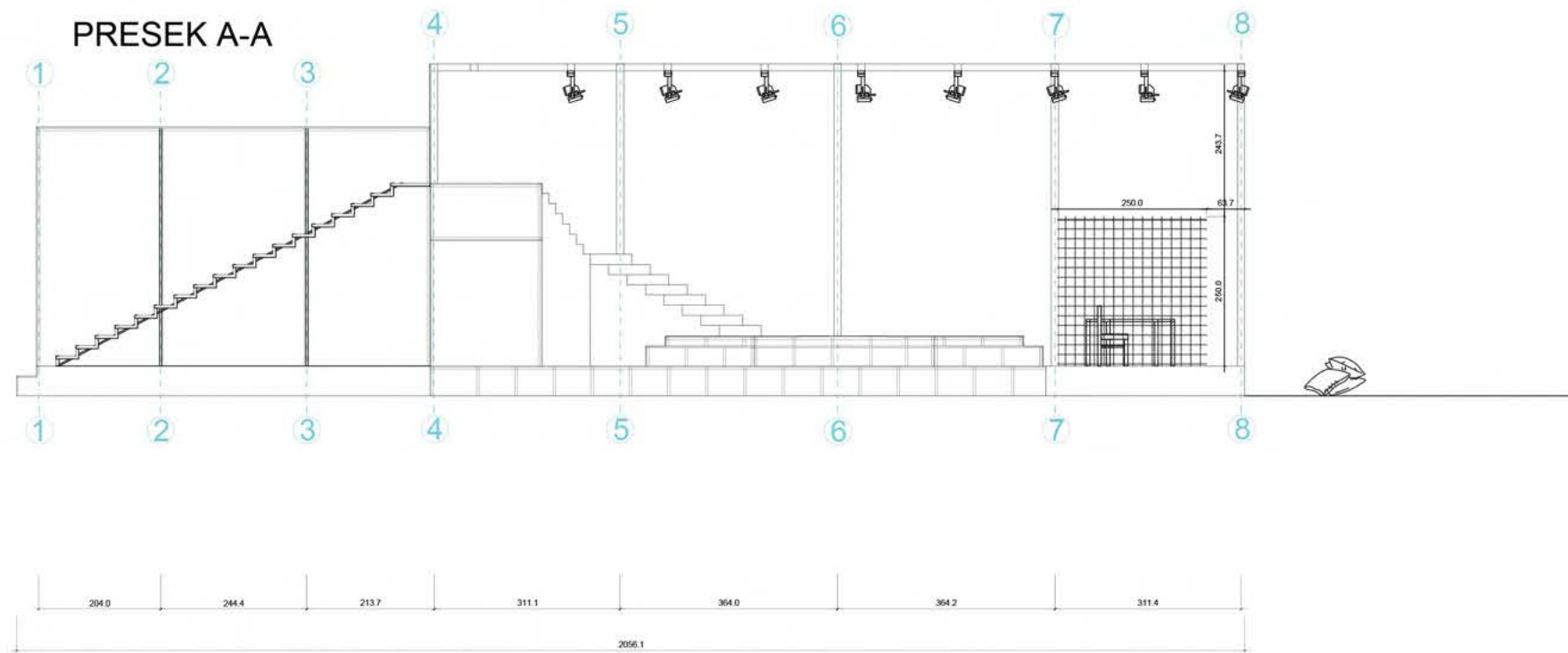

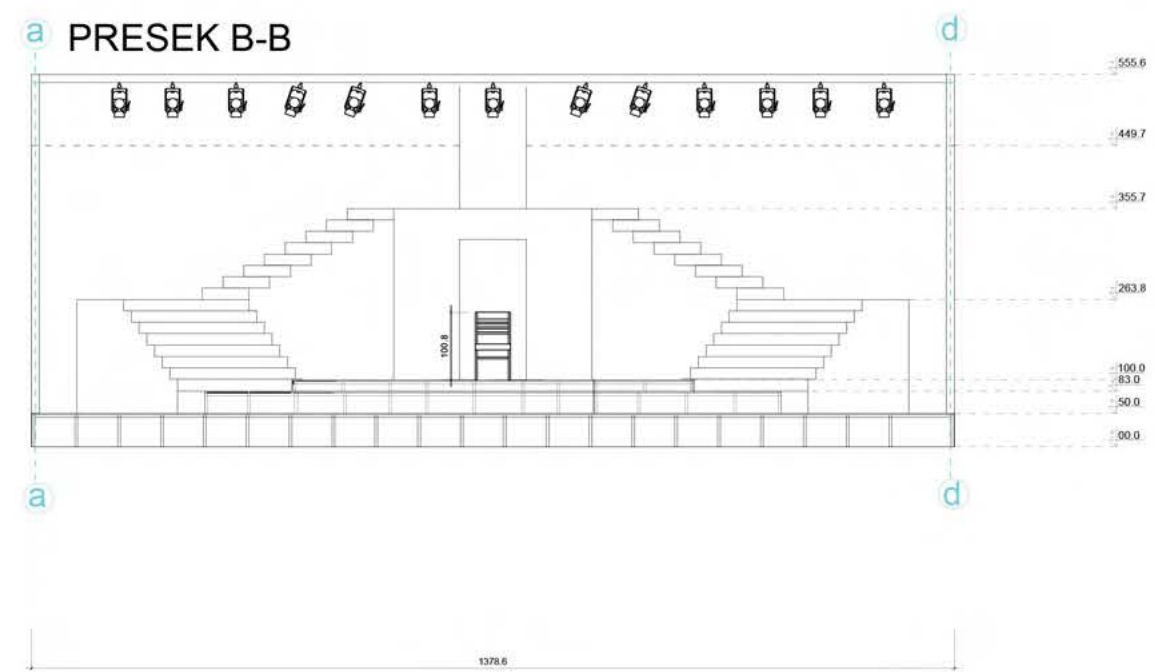
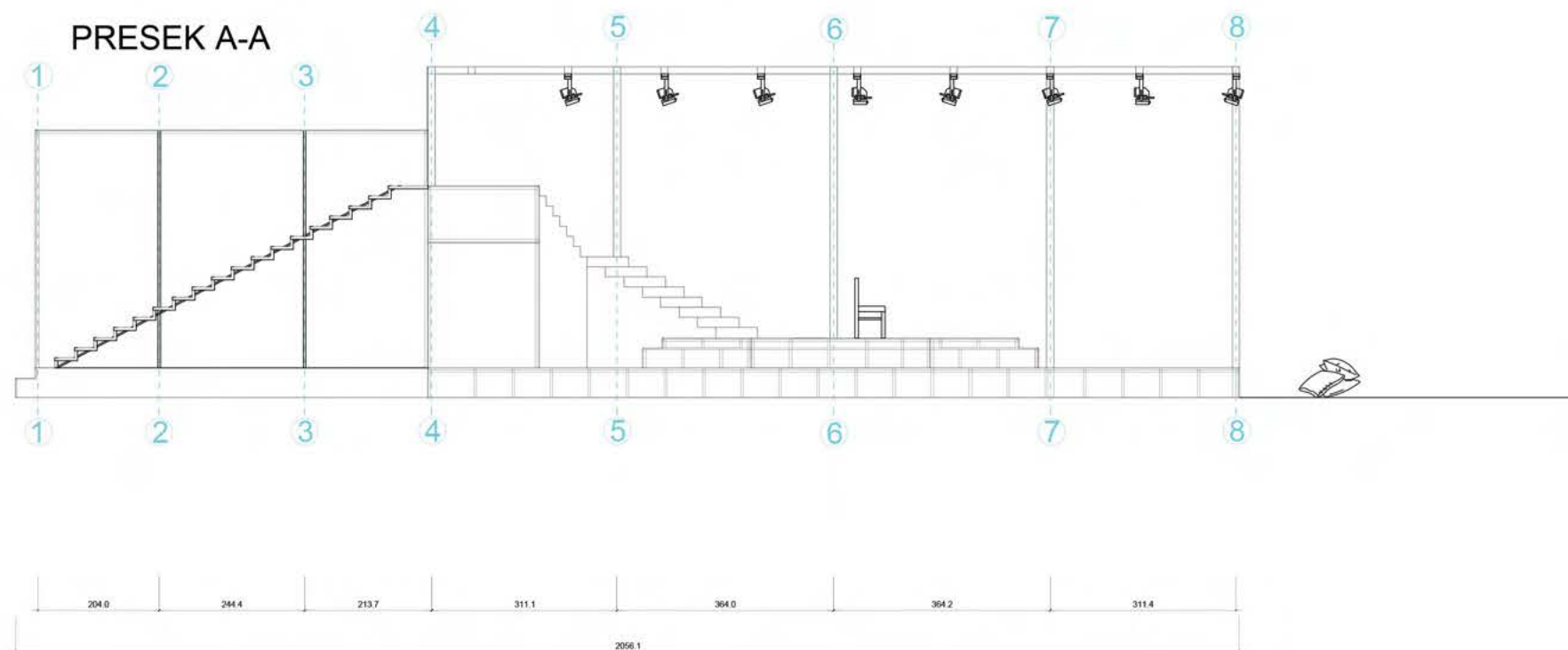
Gledalište je koncipirano tako da svako pre početka dobije jastuk i smešta se sa prednje strane paviljona na travnatu površinu

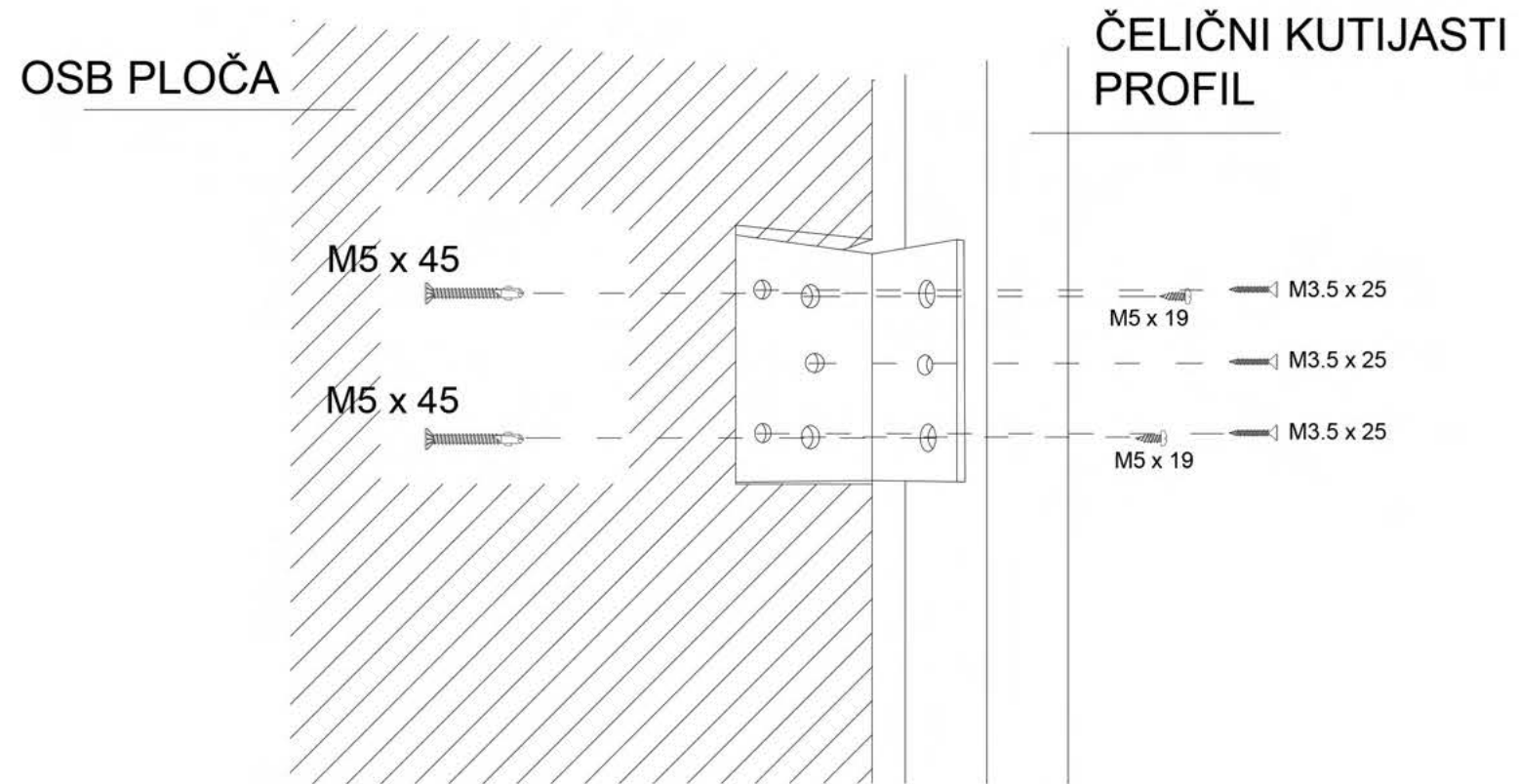

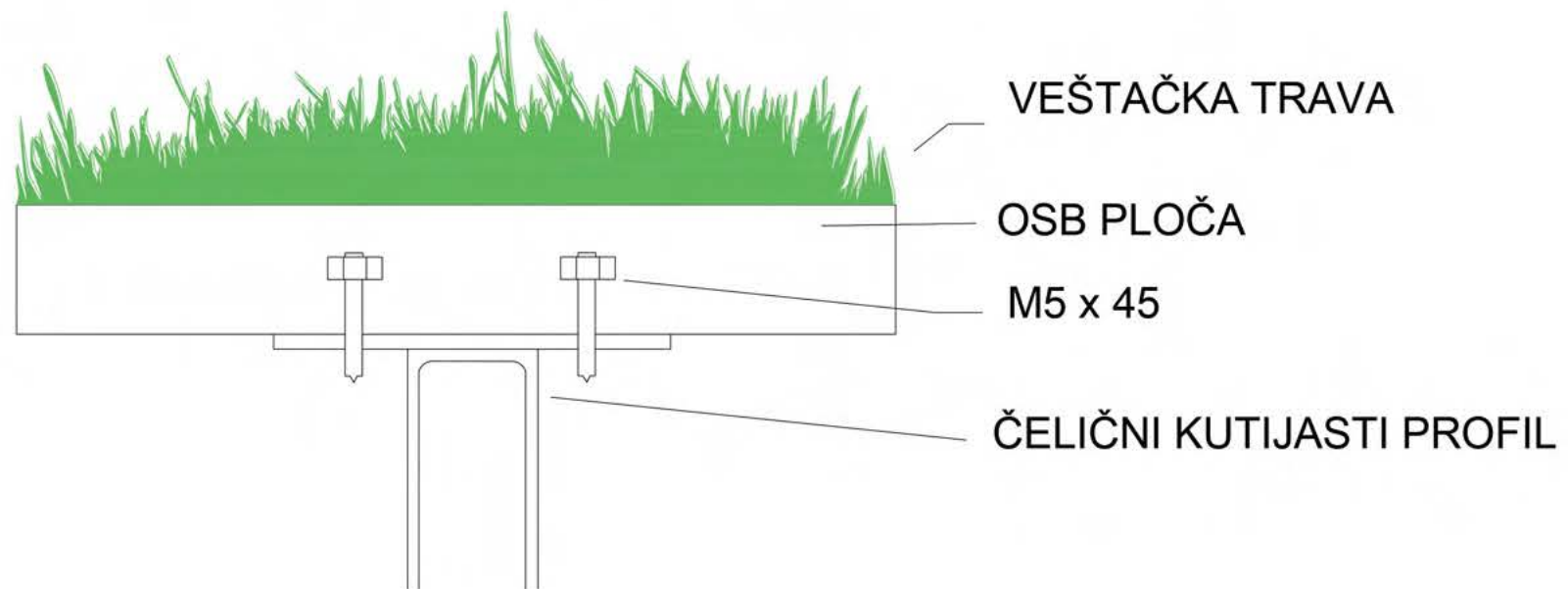
IV čin poslednja scena

DETALJ 1

SPOJ PLOČE I ČELIČNE KONSTRUKCIJE

II ČIN

IV ČIN

IV ČIN POSLEDNJA SCENA

FOTOGRAFIJE MAKETE

NOVE FORME

MLADNO

PUSTO.
PUSTO.
PUSTO.

LJUDI, LAVOVI, ORLOVI I
JAREBICE

ROGATI JELENI,

PLOVKE,
PAVCI,

NEME RIBE

DA SAM
PODLO UBILO

OVOG GALEBA

Konstantin

Konstantin Trepļev

KEPER

LAN

VEZ NA SAKOV

REKVIZITA

LOVAČKA PUŠKA

PAPIRI

GALEB

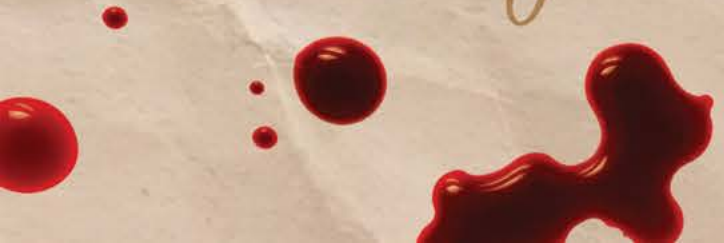
*Ja sam
podlo ubio tog
galeba...*

JUTA ZA ZAKPE
NA KOLJENIMA

VUNA

Nina Zarična

ja sam - galeb...

Ne,
to nije ono.

II'NİN

IV'NİN

LAN

KEPER

KAŞMİR

Jakov

II čin

IV čin

FOTOGRAFIJE KOSTIMA

NEKE FERDE
RINO
HITANO
MADNO.
PUSTO
PUST
PUSH

LA VOVI, ORLOVI I
JAREBICE
ROGATI JELENI,
PLOVKE,
NEME KI
PODLO UBIO
OVAG GALEBA

HLADNO.
HLADNO.
HLADNO.
PUSTO.
PUSTO.
PUSTO.

PLIVKE.
NUCI.

NO
VODI
VODI

AUTORSKI PROJEKAT:
STEFAN KULINOVIC

A.P.ČEHOV
GALEB

IGRAJU:
MILOS TRIVUNOVIC - KONSTANTIN
JOVANA LUCIC - NINA
ZLATKO MARICIC - JAKOV
SOFIJA VUJOVIC - ARKADINA
LUKA RADOVANOVIC - TRIGORIN
VASILJE ĐUROVIC - SORIN
ANDREJ KOVACEVIC - DORN
NIKOLA BJELICA - MEDVEDENKO
MILICA VUKOVIC - POLINA
RADOMIR KNEZEVIC - SAMRAJEV
TEODORA SIMOVIC - MASA

27. JUN 2026.
19H
PAVILJON **REVIJA**

A.P.ČEHOV
GALEB

REZIJA:STEFAN KULINOVIC

IGRAJU:
MILOS TRIVUNOVIC - KONSTANTIN
JOVANA LUCIC - NINA
ZLATKO MARICIC - JAKOV
SOFIJA VUJOVIC - ARKADINA
LUKA RADOVANOVIC - TRIGORIN
VASILJE ĐUROVIC - SORIN
ANDREJ KOVACEVIC - DORN
NIKOLA BJELICA - MEDVEDENKO
MILICA VUKOVIC - POLINA
RADOMIR KNEZEVIC - SAMRAJEV
TEODORA SIMOVIC - MASA

AUTORSKI PROJEKAT:
STEFAN KULINOVIC

27.JUN 2026.

REVIJA

FAZA PREDSTAVA, SINTEZNI PROJEKT 2025/26
Dizajn scene za situaciju u drami „Galeb“, A. P. Čehov

Student autor, koncept dizajna scene, izrada makete i kostima, dizajn zvuka, kocept videa i montaža: Stefan Kulinović

Rukovodioci projekta: dr i dr um Tatjana Dinulović, redovni profesor, dr Slađana Milićević, vanredni profesor, dr um Darinka Mihajlović, vanredni profesor

Vođe faze Predstava: dr um. Darinka Mihajlović, vanredni profesor i dr um. Sanja Maljković, docent

Vežbe faza Predstava: Zoja Erdeljan, asistent, Katarina Ketu Zaharijev, asistent, Darko Sekulić, asistent i Marija Varga, laborant.

Modeli za potrebe elaborata i videa:

Konstantin- Miloš Trivunović

Nina- Jovana Lučić

Jakov- Zlatko Maričić

Maša- Anđela Mladenović

Trigorin- Bane Matović

Arkadina- Marija Đorđević

Fotografije: Stefan Kulinović

Fakultet tehničkih nauka, Univerzitet u Novom Sadu
Odsek za umetnost i dizajn, Departman za arhitekturu i urbanizam
Scenska arhitektura, tehnika i dizajn
maj 2026.

